

בש"פ 3537/20 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3537/20

כבוד השופט ע' גروسקובף

לפני:

لורי שם טוב

העוררת:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות
אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

א' בתמוז התש"ף (23.06.20)

תאריך הישיבה:

בעצמה

בשם העוררת:

עו"ד הילה גורני, עו"ד מירב גבע

בשם המשיבה:

החלטה

לפניי ערד על החלטת בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופט אברהם הימן) במ"ת 14280/1.6.2020 מיום 1.6.2020 נדחתה בקשה של העוררת להסרת מגבלות הגישה לאינטרנט, אשר הוטלו עליה כחלק מתנאי שחרורה מעצר בית.

1. העובדות הצדיקות לעניין תוארו בהרחבה בהחלטותי בש"פ 2847/19 מיום 2.5.2019 ובבש"פ 8065/19 מיום 31.12.2019, וכן אחזר אך על עיקרי הדברים. בשנת 2017 הוגש נגד העוררת, ונגד שני נאים נוספים (להלן: "השותפים"), כתוב אישום הכלול למעלה מ-100 אישומים שעוניים בעבירות של פגיעה בפרטיות, הטרדות מיניות, לשון הרע, הפרת איסורי פרסום והעלאת עובי ציבור, אשר בוצעו באמצעות פרסומים ברשת האינטרנט (ת"פ

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

(מחוזי ת"א) 14615-04-17.

2. ביום 27.2.2017 נעצרה העוררת והושמה במעצר מאחריו סורג ובריח במשר למעלה משנתים, זאת עד אשר ביום 2.5.2019 שוחררה למעצר בית מלא בתנאים מגבלים, ובכלל זאת איסור על כל שימוש שהוא בראש האינטרנט, למעט חיפוש במאגרים משפטיים מקוונים תחת פיקוח (בש"פ 2847/19). לאחר שהגישה העוררת מספר בקשות להקלת בתנאי השחרור, בטענה כי חלוף פרק זמן מעסורי מזמן שוחררה למעצר בית אשר במלחco לא הפרה את המגבליות, וכן כי שופטיה שוחררו ממעצר בית זה מכבר, ביום 31.12.2019 שוחררה העוררת ממעצר בית, תוך הסרת מרבית התנאים המגבליים שהוטלו עליה, לרבות המגבליות על גלישה בפייסבוק (בש"פ 8065/19).
3. ביום 1.3.2020 הגישה העוררת בקשה להסרת המגבליות על פרסום באינטרנט, אשר נדחתה בהחלטת בית המשפט קמא מיום 19.3.2020. ערך שהוגש על החלטה זו נדחה אף הוא ביום 5.4.2020 (בש"פ 2274/20). בחלוף חודש ימים, ביום 4.5.2020 הגישה העוררת בקשה נוספת להסרת המגבליות האמוריות, אשר נדחתה על ידי בית המשפט קמא ביום 1.6.2020. במקו את החלטתו, ציין בית המשפט קמא כי נוכחות העבירות המייחסות לעוררת במסגרת כתוב האישום, שבוצעו רובה באמצעות רשות האינטרנט, ובהתחשב בעובדה שהמגבליות שנוטרו מינוריות ביותר, הרי שיש בהן כדי ליצור אייזון מיטבי בין המסוכנות הנש��ת לבין הפגיעה בה. כן ציין בית המשפט קמא כי חלוף הזמן מאז נבחן לאחרונה עניין זה במסגרת בש"פ 2274/20, אין בו כדי להסיט את נקודת האיזון לעבר ביטול המגבליות כליל.
4. נגד החלטה זו הגישה העוררת את העורר שלפני. הנימוק העיקרי שהציגה במסגרתו הוא כי חלוף הזמן מאז שוחררה ממעצר בית, ביצירוף העובדה שלא הפרה את המגבליות שהוטלו עליה, מצביעים על היעדר מסוכנותה. בהמשך העורר הציגה העוררת מידע "עטיסי", כלשונה, אשר מצוי בידיה אודוט אישי ציבור שונים, וטענה כי ככל שהיא מעוניינת לעשות שימוש ברשות האינטרנט לפרסומו, כבר הייתה עשוה זאת. לטענתה, האפקוק בו נהגה ביחס למידע "עטיסי" זה מלמד שאין לחוש מפני הסרת המגבליות בעניינה. אחזור מסדר הדברים, ואגדיש כבר עתה, כי פירות המידע "העטיסי" האמור בבקשתה – מידע שאין לו דבר וחצי דבר עם הבקשה גופה – אינו ראוי, ואין מסויע לעניינה של העוררת. תטיב העוררת לעשות אם תמנע מהכליל מידע מסווג זה בבקשתו העתידית.
5. המשיבה בתגובה, טענה כי המגבליות על פרסום באינטרנט מצומצמות ביותר ונוגעות ליבת האישומים המייחסים לעוררת, ولكن עליה לעמוד בתוקפן עד לשיום ההליך העיקרי בעניינה. לשיטת המשיבה, עצם העובדה שהעוררת הציגה במסגרת העורר מידע פוגעני המצוי ביחס לאייש ציבור, מלמדת על המסוכנות שעדיין נש��פת ממנה, ועל קיומו של יסוד סביר לחשש שתשוב לסתור אם יוסרו המגבליות.
6. ביום 23.6.2020 קיימת דין במעמד הצדדים במלחco חזרו הצדדים על עיקר טענותיהם.
7. לאחר שעניינו בהודעת העורר ונתתי דעתו לטענות הצדדים בכתב ובעל-פה, באתי לכל מסקנה כי דין העורר להידחות.

8. כפי שתואר לעיל, ההחלטה לשחרר את העוררת ממעצר בית, תוך הסרת מרבית המגבלות שהוטלו עליה, ניתנה על ידי אף לפני כחציו שנה. במסגרת אותה החלטה, ציינתי כי האיזון הרואין בין חירותה של העוררת, אשר חזק את החפות עונדמת לה, לבין הצורך לשמור על בטיחון הציבור, מחייב את הסרת מרבית המגבלות, תוך הותמתן של מגבלות על פרסום באינטרנט בלבד. קביעה זו אף נובעת מכך שתקופה הקצרה יחסית שחלפה מאז הוסרו המגבלות על גישה פסיבית ברשות האינטרנט, וכן מהעובדה שהמגבלות על פרסום באינטרנט קשורות למסוכנותה הנשקלת מהנסיבות מיוחדות של העוררת, לא כמו עילה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא ולהסביר את המגבלות שנוטרו על העוררת. סבירני כי הזמן הקצר שחלף מאז החלטה זו (פחות משלשה חודשים), אינו מצדיק סטייה ממנה.

9. אכן, במהלך התקופה שחלפה מאז שחרורה ממעצר מאחורי סORG ובריח לא הפרה העוררת את המגבלות שהוטלו עליה, ואולם, בשים לב לאישומים רבים המזוהים לה בקשר עם פרסומים ברשות האינטרנט, איני סבור כי בפרק הזמן שחלף מאז ההחלטה שניתנה בבש"פ 2274/2020 נוצרו נסיבות חדשות המשנות את מצב כפות המאזינים. על אף ש侃ות המאזינים עודנו נוטות לכיוון הותרת המגבלות על פרסום באינטרנט בתקופן ניתן ללמידה מזו בחרה העוררת לנוכח את הדעת העירר ומהמידע הפוגעני והמיותר ששילבה בה שלא לצורך – אכן יש כדי להצביע כי עדין יותר חשש כי אם יוסרו המגבלות על פרסום באינטרנט, עלולה העוררת שלא להבחין בין מידע שפרסומו מהוועה עבירה לבין מידע שפרסומו מותר, ולחצות שלא בטובה את הגבול ביניהם. משכך, סבור אני כי בעת זהו יש להוותיר בעין את המגבלות המוצמצמות שモוטלות על העוררת, דהיינו המגבלות על פרסום באינטרנט, וזאת הן לטובת הכלל והן לטובתה היא.

10. עם זאת, מוצא אני לנכון להעיר כי איני רואה הכרח להוותיר מוגבלות אלו בעין עד לתום משפטה של העוררת – יתריך ככל שיתארך – מבלתי להוסיף ולבחון את נחיצותן מעת לעת. ההליך העיקרי בעניינה של העוררת נמשך זה זמן רב. התנהלות העוררת בוודאי מהוועה את אחד הגורמים להתחמקות ההליכים, ואולם, בכך אין כדי לשנות את העובדה כי מועד סיום איינו נראה באופק. יתרה מכך, סבירני כי הדרך הלא פשוטה שעבירה העוררת מזענצה לראשונה ועד היום, סייעה לה להפיק לKHIM, ומפחיתה את החשש להפרות חוק מצדיה. על אף מלמדת גם העובדה כי מאז שחרורה ממעצר מאחורי SORG ובריח, מkapidea העוררת לשומר את התנאים המוגבלים שהוטלו עליה. אשר על כן, אני סבור כי אף אם טרם בשלה העת להסרת יתרת המוגבלות המוטלות על העוררת, בהחלט יתכן כי בעוד כחציו שנה, משימלאו להליכים בעניינה כארבע שנים, יהיה מקום לבחון בחזיב הקלה נוספת נספת של המוגבלות הללו, ואולי אף את ביטולן. זאת, כמובן, בהנחה שהעוררת תוסיף לפעול במסגרת המוגבלות המוטלות עליה מכוח ההליכים בעניינה ומכוון הדין הכללי.

11. בכופ耍 אמר, דיו הערר להידחות.

ניתנה היום, ג' בתמוז התש"ף (25.06.2020).

שפט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

